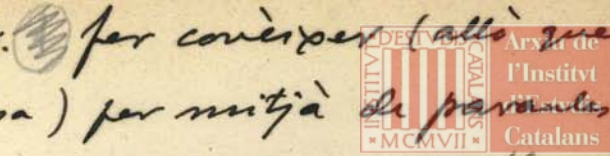

6 [ger. dient ; p.p. dit ; -ind.
 pr. 1 dic, 2 dius, 3 diu, 6 dinen ;
 imperf. deia, etc. ; -subj. pr.
diqui, etc. ; imperf. diqués,
 etc. ; -imperat. 2 diques]

dir v.tr. per converses (allo que
 hom pensa) per mitjà de paraules
~~o del llenguatge~~ o del llenguatge
 escrit o àdhuc d'un signe
 qualsevol. Diguen-me el vostre pensa-
ment. Diguen-hi la vostra (opinió).
M'ho ha dit tot. No em va valer
dir res del que havia passat. Di-
quen-li que vingui. No m'ho fóre
dir dues vegades. Si no hi anem,
què dirà ell? No cal dir que tots
hi arrirem. L'hà dit, atà convíngut.
L'han tan des el carrer que un
diria que no ha plojat. Si fèiem
això, no hi diria res ell? No